

HÖGSTA DOMSTOLENS BESLUT

Mål nr

meddelat i Stockholm den 18 april 2005

Ö 2030-03

KLAGANDE

Länsparkerings Bevakning Aktiebolag, 556419-8983,

Box 9117, 171 09 SOLNA

Ombud: jur. kand. JS

MOTPART

VG

Ombud: NG

SAKEN

Klagan över domvilla

TIDIGARE AVGÖRANDE

Svea hovrätt, avd. 5, beslut den 14 maj 2003 i mål Ö 277-03

HÖGSTA DOMSTOLENS AVGÖRANDE

Högsta domstolen undanröjer hovrättens beslut och visar målet åter till hovrätten för erforderlig handläggning.

YRKANDEN I HÖGSTA DOMSTOLEN

Länsparkerings Bevakning Aktiebolag har yrkat att Högsta domstolen undanröjer hovrättens beslut och återförvisar målet till hovrätten.

VG har uppgivit att han inte har något att invända mot hovrättens beslut.

SKÄL

Sedan parkeringsbolaget ansökt om betalningsföreläggande mot VG överlämnades målet till tingsrätten på begäran av parkeringsbolaget. Eftersom VG betalat kapitalbeloppet och inkassokostnaden under handläggningen vid kronofogdemyndigheten, hade parkeringsbolaget nedsatt sina yrkanden till att avse endast ersättning för kostnader hos kronofogdemyndigheten. Sedan bolaget återkallat sin talan beträffande kapitalbeloppet och inkassokostnaden avskrev tingsrätten målet genom ett slutligt beslut och biföll parkeringsbolagets yrkande om ersättning för kostnader hos kronofogdemyndigheten (rättegångskostnader).

Hovrätten undanröjde tingsrättens beslut och återförvisade målet med hänvisning till att tingsrätten brustit i sin processledning genom att inte tillräckligt utreda vad parkeringsbolagets återkallelse avsåg, och till att tingsrätten för det fall återkallelsen inte avsåg rättegångskostnaderna borde ha avgjort målet genom dom.

Parkeringsbolaget har som grund för sin klagan över domvilla anfört följande.

Hovrätten har vid handläggningen av målet gjort sig skyldig till grovt rättegångsfel som kan antas ha inverkat på målets utgång. Hovrätten har tillämpat 17 kap. 1 § rättegångsbalken fel. Saken i målet var kapitalbeloppet och inte rättegångskostnaderna, och då enbart rättegångskostnaderna kvarstod i tingsrätten avgjorde tingsrätten målet korrekt genom slutligt beslut.

Enligt 17 kap. 1 § rättegångsbalken skall rättens avgörande av saken ske genom dom och annat avgörande träffas genom beslut. Den ansökan om betalningsföreläggande som kom in till kronofogdemyndigheten avsåg en kapitalskuld beträffande kontrollavgift och inkassokostnad jämte processkostnader. Kapitalskulden och inkassokostnaden har utgjort saken i målet hos kronofogdemyndigheten. Av 60 § lagen (1990:746) om betalningsföreläggande och handräckning följer att i mål som överlämnats till tingsrätt skall talan anses väckt redan när ansökan om betalningsföreläggande kom in till kronofogdemyndigheten. Saken i målet förändras inte vid överlämnandet från kronofogdemyndigheten till tingsrätten, även om endast frågan om fördelning av rättegångskostnader kvarstår (se Fitger, Kommentar till Rättegångsbalken, s. 17:4). Tingsrätten har avgjort målet på ett korrekt sätt, nämligen genom slutligt beslut. Tingsrätten kan inte heller anses ha brustit i processledning, eftersom det av tingsrättens akt framgår att återkallelsen avsett kapitalskulden och inkassokostnaden och inte rättegångskostnaderna. Hovrättens beslut att undanröja tingsrättens avgörande utgör därmed ett sådant rättegångsfel som bör föranleda att målet återförvisas till hovrätten.

Tingsrätten angav felaktigt att talan fick föras i hovrätten utan krav på prövningstillstånd. Hovrätten borde ha informerat klaganden om att prövningstillstånd krävdes

och förelagt denne att inkomma med skäl för sådant tillstånd. Det ankommer på
ho vrätten att vidta dessa åtgärder i målet efter dess återupptagande.

I avgörandet har deltagit: justitieråden Svensson, Lundius (referent), Lindeblad,
Calissendorff och Widebeck

Föredragande revisionssekreterare: Fredin